

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Marineministeren fremsætter:
a. Forslag til Lov om Søværnets Ordning. b. Forslag til Lov angaaende nogle Lønningsbestemmelser for Søværnet.

Marineministeren (Ravn): Det første Forslag, jeg skal fremsætte, er Forslag til Lov om Søværnets Ordning. Efter at Marineministeriet i en længere Række af Aar havde fremsat i Rigsdagen Forslag om Tillæg til den nu bestaaende Lov om Søværnets Ordning, uden at det lykkedes at gennemføre noget af dem, fremsatte Ministeriet i Samlingen 1894 et Forslag til en helt ny Lov om denne Sag. Der blev herom nedsat et Udvalg, men jeg hørte ikke særlig meget til dette Udvalg; først efter Rigsdagsamlingen fremkom der en saakaldt Beretning fra Udvalget. Forslaget blev derfor fremsat igen i den næste Samling i 1895. Dette Forslag var nu imidlertid forandret ikke saa lidt fra det Forslag, der var fremsat i 1894, idet man navnlig søg at bringe Beføstningerne ned, i dette Forslag havde foretaget alle de Reduktioner, som man syntes overhovedet vare forsvarelige. Der blev atter nedsat om denne Sag et Udvalg, men først lige ved Samlingens Slutning fremkom der en Betænkning fra dette Udvalg — ja jeg vil dog bemærke, at det ikke var en egentlig Betænkning, men kun en af de saakaldte foreløbige Betænkninger. Det blev i denne foreløbige Betænkning oplyst, at uagtet der ikke var opnaaet fuld Enighed mellem alle Udvalgets Medlemmer, havde dog et større Antal af disse samlet sig om de i Betænkningen anførte Udtalelser, der i store Træk gik ud paa, at de forelagte Lovforslag burde ændres i saa væsentlige Punkter, at man havde opgivet at stille bestemte Ændringsforslag dertil og indskrænket sig til gennem en Række Henstillinger at henlede Marineministeriets Opmærksomhed paa de Hovedpunkter, som efter Udvalgets For- mening burde være Genstand for Ændringer, der skulde sigte — jeg nævner Betænkningens Ord — til „Gennemførelsen af den Ækonomi, som Tiden nogenlunde hensynsløst kræver, men som man desuagtet mente kunde gennemføres ikke alene uden Skade, men endogsaa til Gavn for Institutionen i sin Helhed.“ Betænkningen udtalte dernæst Forventningen om, at Marineministeriet vilde gaa til Udarbejdelsen af et nyt Lovforslag, hvortil der blandt andet blev taget Hensyn til disse Henstillinger. Skønt denne Betænkning jo

altsaa kun var en foreløbig Betænkning, mente jeg dog, at det var i Sagens Interesse, at Ministeriet underfaste den næste Overvejelse. Man er imidlertid derved kommen til den Overbevisning — som meget udførlig er begrundet i de Bemærkninger, som ledsage det ny Lovforslag — at de Forventninger, som udtales i den foreløbige Betænkning om Resultatet af de dertil gjorte Henstillinger, nemlig, at Gennemførelsen af dem baade vilde medføre Ækonomi og være til Gavn for Søværnet, i det hele taget ikke holde Stik. Ved Udarbejdelsen af det ny Lovforslag har man imidlertid taget alle mulige Hensyn til de Henstillinger, der, som nævnt, ere komne fra Udvalget, saa snart det blot paa nogen Maade kunde anses for forsvareligt. Efter at Lovforslaget var udarbejdet, har man dernæst overgivet det til Behandling af en militær Kommission, bestaaende af Officerer i Flaaden og af Direktøren for Skibsbygningss- og Væskindvæsenet. Denne Kommission, hvis Betænkning følger som Bilag til Lovforslaget, har i alt væsentligt tiltraadt Marineministeriets Forslag. Med Hensyn til Beføstningen ved det ny Lovforslag skal jeg bemærke, at den er omtrent den samme som ved det i Fjor fremsatte Forslag.

Jeg gaar nu over til at omtale de væsentligere af de Ændringer, som ere foretagne i det ny Lovforslag, og som for største Delen hidrøre fra de i den foreløbige Betænkning gjorte Henstillinger, og jeg skal da nævne de Paragraffer i det ny Lovforslag, hvortil Ændringerne forekomme. Der er først i § 2 en Ændring, som gaar ud paa, at for Flaadens „store Skibe“, — hvorved der forstås det, som man blev enig om at forstå derved i 1880, nemlig Skibe af et Deplacement af over 1,500 Tons — skal Antallet nedfattes fra 12 til 10. Man er enig i hvad der herom udtales i Betænkningen, at naar man ikke kan vente mer end den ordinære Bevilling af 1,200,000 aarlig til Nybygning, vil man ikke kunne naa mere. Jeg skal yderligere bemærke herom, at der i den foreløbige Betænkning er fremsat en Plan for Nybygninger, som man altsaa mente vilde give os en Flaade, som vi kunde have Raad til at have, og som vilde være hensigtsmæssig. Jeg finder nu ikke denne Plan ganske hensigtsmæssig. Der er derfor i Bemærkningerne til det ny Forslag fremsat en anden Flaadeplan, som vil koste det samme til Nybygninger som den, der er angiven i den foreløbige Betænkning, men som efter Ministeriets fulde Overbevisning vil i militær Henseende være betydelig hensigtsmæssigere under de Forhold, hvorunder vi ere, idet der